

32007R0708

28.6.2007.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 168/1

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 708/2007**od 11. lipnja 2007.****o korištenju stranih i lokalno neprisutnih vrsta u akvakulturi**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 37. i članak 299. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Prema članku 6. Ugovora zahtjevi vezani za zaštitu okoliša moraju se ugraditi u određivanje i provedbu politike i djelatnosti Zajednice, posebno s ciljem promicanja održivog razvoja.
- (2) Akvakultura je brzorastući sektor u kojemu se istražuju mogućnosti uvođenja inovacija i novih tržišta. Kako bi se proizvodnja prilagodila zahtjevima tržišta, važno je da industrija akvakulture osigura raznolikost uzgajanih vrsta.
- (3) U prošlosti je akvakultura imala ekonomske koristi od unošenja stranih vrsta i prijenosa lokalno neprisutnih vrsta (primjerice, kalifornijske pastreve, pacifičkih kame-nica i lososa) pa je stoga cilj politike u budućnosti u najvećoj mogućoj mjeri povećati koristi povezane s

takvim unošenjem i prijenosom i istodobno izbjegavati promjene ekoloških sustava, spriječiti negativne biološke interakcije s autohtonim populacijama, uključujući genetske promjene, i ograničiti širenje ne ciljanih vrsta i štetnih utjecaja na prirodna staništa.

- (4) Utvrđeno je da su invazivne strane vrste jedan od ključnih uzroka gubitka autohtonih vrsta i ugroženosti biološke raznolikosti. Članak 8. točka (h) Konvencije o biološkoj raznovrsnosti, čija je ugovorna stranka i Zajednica, zahtijeva od svake ugovorne stranke da, koliko god je to moguće i primjereno, sprečava unošenje i da suzbija ili iskorjenjuje one strane vrste koje ugrožavaju ekološke sustave, staništa ili vrste. Na konferenciji ugovornih stranaka Konvencije o biološkoj raznovrsnosti donesena je Odluka VI/23 o stranim vrstama koje ugrožavaju ekološke sustave, staništa ili vrste, u čijem se prilogu utvrđuju vodeća načela za sprečavanje, unošenje i ublažavanje utjecaja takvih stranih vrsta.

- (5) Prenošenje vrsta unutar njihovog prirodnog područja rasprostranjenosti u dijelove tog područja u kojima su lokalno neprisutne zbog specifičnih biogeografskih razloga može također predstavljati opasnost za ekološke sustave u tim područjima te bi također trebalo biti obuhvaćeno ovom Uredbom.
- (6) Zajednica bi stoga trebala razviti vlastiti okvir za osiguranje odgovarajuće zaštite vodenih staništa od opasnosti povezanih s korištenjem nezavičajnih vrsta u akvakulturi. Taj bi okvir trebao uključivati postupke za analizu mogućih opasnosti, poduzimanje mjera na temelju načela preventivnog djelovanja i načela opreza te, prema potrebi, donošenje planova djelovanja u nepredvidivim okolnostima. Ti bi se postupci trebali temeljiti na iskustvu stečenom kroz postojeće dobrovoljne programe, a posebno na Pravilima postupanja pri unošenju i prijenosu morskih organizama Međunarodnog vijeća za istraživanje mora (ICES) i Pravilima postupanja i Priručniku o postupcima pri unošenju i prijenosu morskih i slatkovodnih organizama.

⁽¹⁾ SL C 324, 30.12.2006., str. 15.

- (7) Mjere predviđene ovom Uredbom ne bi trebale dovoditi u pitanje Direktivu Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš⁽¹⁾, Direktivu Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore⁽²⁾, Direktivu 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike⁽³⁾ i Direktivu Vijeća 2006/88/EZ od 24. listopada 2006. o zahtjevima zdravlja životinja koji se primjenjuju na životinje akvakulture i njihove proizvode te o sprečavanju i suzbijanju određenih bolesti akvatičnih životinja⁽⁴⁾.
- (8) Mogući rizici, koji u nekim slučajevima mogu imati dalekosežne posljedice, u početku su očitiji na lokalnoj razini. Lokalni vodeni okoliši u Zajednici imaju veoma različite značajke i države članice imaju odgovarajuće znanje i stručnost za procjenu i upravljanje rizicima za vodene okoliše koji su pod njihovom suverenosti i jurisdikcijom. Primjereno je stoga da provedba mjera predviđenih ovom Uredbom bude u prvom redu pod nadležnošću država članica.
- (9) Treba uzeti u obzir da u slučaju premještanja stranih ili lokalno neprisutnih vrsta koje će se držati u zatvorenim objektima akvakulture koji su sigurni i kod kojih postoji veoma mali rizik od bijega organizama nije potrebna prethodna procjena rizika za okoliš.
- (10) Međutim, u slučajevima u kojima rizici nisu zanemarivi i mogu utjecati na druge države članice trebao bi postojati sustav Zajednice za konzultacije zainteresiranih strana i potvrđivanje dozvola prije nego što ih izdaju države članice. Znanstveni, tehnički i gospodarski odbor za ribarstvo (STECF), koji se osnovan Uredbom Vijeća (EZ) br. 2371/2002 od 20. prosinca 2002. o očuvanju i održivom iskorištavanju ribolovnih resursa u okviru zajedničke ribarstvene politike⁽⁵⁾, trebao bi dati znanstveno mišljenje u okviru tih konzultacija, a Savjetodavni odbor za ribarstvo i akvakulturu, koji je osnovan Odlukom Komisije 1999/478/EZ⁽⁶⁾, trebao bi prenijeti mišljenje zainteresiranih strana u sektoru akvakulture i zaštitite okoliša.
- (11) Korištenje stranih vrsta u akvakulturi u nekim je dijelovima Zajednice uobičajena praksa već dulje vremena. Prema aktivnostima povezanim s tom praksom trebalo bi stoga postupati na poseban način kako bi se olakšao

njihov razvoj bez dodatnog administrativnog tereta, pod uvjetom da izvor može osigurati stok u kojemu nema neciljanih vrsta. Državama članicama trebalo bi dopustiti da na svom području ograniče uporabu takvih dugotrajno korištenih vrsta, ako one to žele.

- (12) Ništa u ovoj Uredbi ne sprečava države članice da nacionalnim propisima reguliraju držanje stranih ili lokalno neprisutnih vrsta u privatnim akvarijima i vrtnim ribnjacima.
- (13) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe trebale bi se donositi u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji⁽⁷⁾.
- (14) Radi učinkovitosti, za izmjene priloga I., II., III. i IV. ove Uredbe, koje su potrebne kako bi se ti prilozi uskladili s tehničkim i znanstvenim napretkom, trebalo bi primjenjivati postupak upravljanja iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 2371/2002,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

PREDMET, PODRUČJE PRIMJENE I DEFINICIJE

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom uspostavlja okvir koji uređuje djelatnost akvakulture u pogledu stranih i lokalno neprisutnih vrsta kako bi se ocijenio i smanjio na najmanju moguću mjeru mogući utjecaj tih vrsta i s njima povezanih neciljanih vrsta na vodena staništa i na taj način pridonijelo održivom razvoju dotičnog sektora.

Članak 2.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na unošenje stranih vrsta i prenošenje lokalno neprisutnih vrsta s ciljem njihovog korištenja u akvakulturi u Zajednici, koje se obavlja nakon datuma na koji se ova Uredba počinje primjenjivati u skladu s člankom 25. stavkom 1.

2. Ova se Uredba ne primjenjuje na prenošenje lokalno neprisutnih vrsta unutar države članice, osim u slučajevima kada prema znanstvenom mišljenju postoje razlozi smatrati da će prenošenje predstavljati opasnost za okoliš. Ako je na temelju članka 5. imenovan savjetodavni odbor, on će biti odgovoran za procjenu opasnosti.

⁽¹⁾ SL L 175, 5.7.1985., str. 40. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 156, 25.6.2003., str. 17.).

⁽²⁾ SL L 206, 22.7.1992., str. 7. Direktiva kako je zadnje izmijenjena Direktivom 2006/105/EZ (SL L 363, 20.12.2006., str. 368.).

⁽³⁾ SL L 327, 22.12.2000., str. 1. Direktiva kako je izmijenjena Odlukom br. 2455/2001/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 331, 15.12.2001., str. 1.).

⁽⁴⁾ SL L 328, 24.11.2006., str. 14.

⁽⁵⁾ SL L 358, 31.12.2002., str. 59.

⁽⁶⁾ SL L 187, 20.7.1999., str. 70. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2004/864/EZ (SL L 370, 17.12.2004., str. 91.).

⁽⁷⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23. Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22.7.2006., str. 11.).

3. Ova Uredba obuhvaća sve aktivnosti akvakulture koje su pod nadležnošću država članica, bez obzira na njihovu veličinu ili značajke. Ona obuhvaća sve uzgajane strane i lokalno neprisutne vodene organizme. Ona obuhvaća sve oblike akvakulture bez obzira na vrstu vodenog medija.

4. Ova se Uredba ne primjenjuje na držanje ukrasnih vodenih životinja ili biljaka u prodavaonicama kućnih ljubimaca, vrtnim centrima, ograđenim vrtnim ribnjacima ili akvarijima koji su u skladu s člankom 6. Odluke Komisije 2006/656/EZ od 20. rujna 2006. o utvrđivanju zahtjeva zdravlja životinja i kriterija certificiranja za uvoz ukrasnih riba ⁽¹⁾ ili u objektima koji su opremljeni sustavima za pročišćavanje otpadnih voda koji ispunjavaju ciljeve iz članka 1.

5. Ova se Uredba, osim članaka 3. i 4., ne primjenjuje na vrste koje se nalaze na popisu u Prilogu IV. Procjena opasnosti iz članka 9. ne primjenjuje se na vrste koje se nalaze na popisu u Prilogu IV., osim u slučajevima kada države članice žele poduzeti mjere kako bi na svom području ograničile korištenje dotičnih vrsta.

6. Kod premještanja stranih ili lokalno neprisutnih vrsta koje će se držati u zatvorenim objektima akvakulture nije potrebna prethodna procjena rizika za okoliš, osim u slučajevima kada države članice žele poduzeti odgovarajuće mjere.

7. Moguće je da na temelju novih znanstvenih informacija i mišljenja unošenje i prenošenje u svrhu korištenja u „zatvorenim objektima akvakulture” u budućnosti bude izuzeto od obveze posjedovanja dozvole predviđene poglavljem III. Očekuje se napredak u znanstvenom razumijevanju biološke sigurnosti suvremenih zatvorenih sustava, između ostalog na temelju istraživanja stranih vrsta koje financira Zajednica. Odgovarajuća odluka donijet će se najkasnije do 31. ožujka 2009. u skladu s postupkom opisanim u članku 24.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe, sljedeći izrazi imaju sljedeće definicije:

1. „akvakultura” znači djelatnost opisana u članku 3. stavku (d) Uredbe Vijeća (EZ) br. 1198/2006 od 27. srpnja 2006. o Europskom fondu za ribarstvo ⁽²⁾;
2. „otvoreni objekt akvakulture” znači objekt u kojemu se djelatnost akvakulture obavlja u vodenom mediju koji nije odvojen od prirodnog vodenog medija branom koja sprečava bijeg uzgajanih jedinki ili bioloških materijala koji su sposobni preživjeti i dalje se razmnožavati;
3. „zatvoreni objekt akvakulture” znači objekt u kojemu se djelatnost akvakulture obavlja u vodenom mediju, koji uključuje recirkulaciju vode i koji je odvojen od prirodnog vodenog medija branama koje sprečavaju bijeg uzgajanih jedinki ili bioloških materijala koji su sposobni preživjeti i dalje se razmnožavati;

4. „vodeni organizmi” znači sve vrste koje žive u vodi, a koje pripadaju carstvima životinja, biljaka ili protista, uključujući sve dijelove, gamete, sjeme, jajašca ili propagule njihovih jedinki, koji su sposobni preživjeti i dalje se razmnožavati;

5. „poliploidni organizmi” znači tetraploidni organizmi (4N) dobiveni umjetnim putem. To su vodeni organizmi kod kojih je broj kromozoma u stanicama udvostručen primjenom tehnika manipulacije stanica;

6. „strana vrsta” znači:

(a) vrsta ili podvrsta vodenog organizma koja se javlja izvan poznatog područja svoje prirodne rasprostranjenosti i područja mogućeg prirodnog širenja;

(b) poliploidni organizmi i umjetno stvorene hibridne vrste bez obzira na područje njihove prirodne rasprostranjenosti ili mogućnost širenja;

7. „lokalno neprisutna vrsta” znači vrsta ili podvrsta vodenog organizma koja zbog biogeografskih razloga nije lokalno prisutna u određenom dijelu područja njezine prirodne rasprostranjenosti;

8. „neciljana vrsta” znači svaka vrsta ili podvrsta vodenog organizma koja bi mogla štetiti vodenom okolišu, a koja se slučajno prenosi zajedno s vodenim organizmom koji se unosi ili prenosi, ne uključujući organizme uzročnike bolesti koji su obuhvaćeni Direktivom 2006/88/EZ;

9. „premještanje” znači unošenje i/ili prijenos;

10. „unošenje” znači postupak kojim se strana vrsta namjerno premješta u okoliš izvan područja njezine prirodne rasprostranjenosti u svrhu njezinog korištenja u akvakulturi;

11. „prijenos” znači postupak kojim se lokalno neprisutna vrsta namjerno premješta unutar područja njezine prirodne rasprostranjenosti u svrhu korištenja u akvakulturi u dijelu tog područja u kojemu ranije nije postojala zbog biogeografskih razloga;

12. „pokusno puštanje” znači unošenje stranih vrsta ili prijenos lokalno neprisutnih vrsta u ograničenom opsegu kako bi se ocijenile ekološke interakcije s autohtonim vrstama i staništima te tako ispitale pretpostavke analize opasnosti;

13. „podnositelj zahtjeva” znači fizička ili pravna osoba ili subjekt koji namjerava unijeti ili prenijeti vodeni organizam;

14. „karantena” znači postupak kojim se vodeni organizmi i svi organizmi koji su s njima povezani mogu držati u potpunosti izolaciji od okoliša;

⁽¹⁾ SL L 271, 30.9.2006., str. 71.

⁽²⁾ SL L 223, 15.8.2006., str. 1.

15. „karantenski objekt” znači objekt u kojemu se vodeni organizmi i svi organizmi koji su s njima povezani mogu držati u potpunoj izolaciji od okoliša;
16. „rutinsko premještanje” znači premještanje vodenih organizama iz nekog izvora pri kojemu postoji nizak stupanj opasnosti od prijenosa neciljanih vrsta i koji zbog značajki vodenih organizama i/ili metode akvakulture koja će se koristiti, kao što su zatvoreni sustavi kako su definirani pod točkom 3., nema štetnih učinaka na okoliš;
17. „nerutinsko premještanje” znači svako premještanje vodenih organizama koje ne ispunjava kriterije za rutinsko premještanje;
18. „država članica primateljica” znači država članica na čije se područje unosi strana vrsta ili prenosi lokalno neprisutna vrsta;
19. „država članica pošiljateljica” znači država članica s čijeg se područja unosi strana vrsta ili prenosi lokalno neprisutna vrsta.

POGLAVLJE II.

OPĆE OBVEZE DRŽAVA ČLANICA

Članak 4.

Mjere za sprečavanje štetnih učinaka

Države članice osiguravaju poduzimanje svih odgovarajućih mjera kako bi se spriječili štetni učinci na biološku raznolikost, a posebno na vrste, staništa i funkcije ekoloških sustava, koji mogu nastati kao posljedica unošenja ili prijenosa vodenih organizama i neciljanih vrsta u akvakulturi ili širenja tih vrsta u prirodi.

Članak 5.

Odlučivanje i savjetodavna tijela

Države članice određuju jedno ili više nadležnih tijela odgovornih za osiguranje sukladnosti sa zahtjevima ove Uredbe (nadležno tijelo/tijela). Svako nadležno tijelo može imenovati savjetodavni odbor koji će mu pomagati, a koji će uključivati odgovarajuće znanstvenike/stručnjake (savjetodavni odbor). Ako država članica ne imenuje savjetodavni odbor, njegove zadatke koji su predviđeni ovom Uredbom obavlja nadležno tijelo ili nadležna tijela.

POGLAVLJE III.

DOZVOLE

Članak 6.

Zahtjev za izdavanjem dozvole

1. Subjekti koji obavljaju djelatnost akvakulture i koji namjeravaju unijeti stranu vrstu ili prenijeti lokalno neprisutnu vrstu

koja nije obuhvaćena člankom 2. stavkom 5. podnose nadležnom tijelu države članice primateljice zahtjev za izdavanjem dozvole. Zahtjevi se mogu podnijeti za višekratna premještanja koja će se obaviti u razdoblju od najviše sedam godina.

2. Zajedno sa zahtjevom, podnositelj zahtjeva dostavlja i dokumentaciju u skladu s okvirnim smjernicama iz Priloga I. Savjetodavni odbor daje mišljenje o tome sadrži li zahtjev sve potrebne podatke na temelju kojih se može ocijeniti je li predloženo premještanje rutinsko ili nerutinsko i može li se prema tome prihvatiti te dostavlja svoje mišljenje nadležnom tijelu.

3. Prije isteka važenja dozvole može se dostaviti zahtjev za novom dozvolom pri čemu se treba pozvati na prethodnu dozvolu. Ako nema dokumentiranih dokaza o štetnim učincima na okoliš, predloženo premještanje smatra se rutinskim premještanjem.

Članak 7.

Vrsta predloženog premještanja

Savjetodavni odbor daje mišljenje o tome je li predloženo premještanje rutinsko ili nerutinsko i o tome je li prije puštanja potrebna karantena ili pokusno puštanje te dostavlja svoje mišljenje nadležnom tijelu.

Članak 8.

Rutinsko premještanje

U slučaju rutinskih premještanja nadležno tijelo može izdati dozvolu zahtijevajući prema potrebi karantenu ili pokusno puštanje u skladu s poglavljima IV. i V.

Članak 9.

Nerutinsko premještanje

1. U slučaju nerutinskih premještanja mora se obaviti procjena rizika za okoliš kako je navedeno u Prilogu II. Nadležno tijelo odlučuje je li za obavljanje procjene rizika za okoliš odgovoran podnositelj zahtjeva ili neovisno tijelo i tko snosi troškove.

2. Na temelju procjene rizika za okoliš savjetodavni odbor daje nadležnom tijelu svoje mišljenje o riziku, koristeći obrazac sažetog izvješća iz Priloga II. dijela 3. Ako savjetodavni odbor smatra da je rizik malen, nadležno tijelo može izdati dozvolu bez dodatnih formalnosti.

3. Ako savjetodavni odbor smatra da je rizik koji je povezan s predloženim premještanjem vodenih organizama velik ili srednji u smislu Priloga II. dijela 1., on će u suradnji s podnositeljem zahtjeva razmotriti zahtjev kako bi utvrdio postoje li postupci ili tehnologije ublažavanja rizika kojima bi se on smanjio na razinu malog rizika. Savjetodavno tijelo dostavlja nadležnom tijelu rezultate svog razmatranja detaljno opisujući stupanj rizika i navodeći razloge za eventualne mjere smanjenja rizika, koristeći obrazac iz Priloga II. dijela 3.

4. Nadležno tijelo može izdati dozvole za nerutinsko premještanje jedino ako procjena rizika, uključujući i sve mjere za ublažavanje rizika, pokazuje da postoji nizak stupanj rizika za okoliš. Razlozi za odbijanje izdavanja dozvole moraju se temeljiti na znanstvenim podacima, a ako još uvijek ne postoje dostatni znanstveni podaci, na načelu opreza.

Članak 10.

Rok za donošenje odluke

1. Podnositelj zahtjeva bit će obaviješten o odluci o izdavanju ili odbijanju izdavanja dozvole pisanim putem u razumnom roku, u svakom slučaju najkasnije šest mjeseci od datuma podnošenja zahtjeva, ne računajući vrijeme potrebno podnositelju zahtjeva za dostavljanje dodatnih podataka ako to od njega zahtjeva savjetodavni odbor.

2. Države članice koje su potpisnice ICES-a mogu zahtijevati da zahtjeve i procjene rizika vezane uz morske organizme pregleda ICES prije nego što savjetodavni odbor izda svoje mišljenje. U tom je slučaju dopušten dodatni šestomjesečni rok.

Članak 11.

Premještanja koja utječu na susjedne države članice

1. Ako postoji vjerojatnost da će mogući ili poznati učinci na okoliš koji su posljedica predloženog premještanja organizma utjecati na susjedne države članice, nadležno tijelo obavješćuje dotičnu državu članicu ili dotične države članice i Komisiju o svojoj namjeri da izda dozvolu, šaljući nacrt odluke zajedno s memorandumom s objašnjenjima i sažetkom procjene rizika za okoliš kako je navedeno u Prilogu II. dijelu 3.

2. U roku od dva mjeseca od obavijesti, druge dotične države članice mogu dostaviti Komisiji svoje primjedbe u pisanom obliku.

3. U roku od šest mjeseci od obavijesti, Komisija će, nakon konzultacija sa Znanstvenim, tehničkim i gospodarskim odborom za ribarstvo (STECF), koji se osnovan na temelju članka 33. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2371/2002, i Savjetodavnim odborom za ribarstvo i akvakulturu, koji je osnovan Odlukom Komisije 1999/478/EZ, potvrditi, odbiti ili izmijeniti predloženu odluku o izdavanju dozvole.

4. U roku od 30 dana od datuma odluke Komisije, dotične države članice mogu uputiti tu odluku Vijeću. U roku od dodatnih 30 dana Vijeće može kvalificiranom većinom donijeti drugačiju odluku.

Članak 12.

Ukidanje dozvole

Nadležno tijelo može u bilo kojem trenutku ukinuti dozvolu, bilo privremeno ili trajno, ako dođe do nepredviđenih događaja

s negativnim učincima na okoliš ili autohtone populacije. Svako ukidanje dozvole mora se temeljiti na znanstvenim podacima, a ako još uvijek ne postoje dostatni znanstveni podaci, na načelu opreza i mora biti u skladu s nacionalnim upravnim propisima.

POGLAVLJE IV.

UVJETI UNOŠENJA NAKON IZDAVANJA DOZVOLE

Članak 13.

Sukladnost s drugim odredbama Zajednice

Dozvola za unošenje u skladu s ovom Uredbom može se izdati jedino ako je očito da se mogu ispuniti i zahtjevi drugih propisa, naročito:

(a) uvjeti zdravlja životinja propisani Direktivom 2006/88/EZ o zahtjevima zdravlja životinja koji se primjenjuju na životinje akvakulture i njihove proizvode te o sprečavanju i suzbijanju određenih bolesti akvatičnih životinja;

(b) uvjeti propisani Direktivom Vijeća 2000/29/EZ od 8. svibnja 2000. o zaštitnim mjerama protiv unošenja u Zajednicu organizama štetnih za bilje ili biljne proizvode i protiv njihovog širenja unutar Zajednice ⁽¹⁾.

Članak 14.

Puštanje u objekte akvakulture u slučaju rutinskog unošenja

U slučaju rutinskog unošenja, puštanje vodenih organizama u otvorene ili zatvorene objekte akvakulture dopušta se bez karantene ili pokusnog puštanja, osim ako u iznimnim slučajevima nadležno tijelo odluči drukčije na temelju posebnog mišljenja savjetodavnoga tijela. Premještanje iz zatvorenog objekta akvakulture u otvoreni objekta akvakulture ne smatra se rutinskim premještanjem.

Članak 15.

Puštanje u otvorene objekte akvakulture u slučaju nerutinskog unošenja

1. U slučaju nerutinskog unošenja, na puštanje vodenih organizama u otvorene objekte akvakulture primjenjuju se prema potrebi uvjeti iz stavaka 2., 3. i 4.

2. Vodeni organizmi stavljaju se u određeni karantenski objekt na području Zajednice u skladu s uvjetima iz Priloga III. u svrhu stvaranja matičnog stoka.

⁽¹⁾ SL L 169, 10.7.2000., str. 1.

3. Karantenski se objekt može nalaziti u državi članici koja nije država članica primateljica, pod uvjetom da su s tim suglasne sve dotične države članice i da je ta mogućnost uključena procjenu rizika za okoliš iz članka 9.

4. Prema potrebi se samo potomci unesenih vodenih organizama mogu koristiti u objektima akvakulture države članice primateljice, pod uvjetom da tijekom karantene nije pronađena niti jedna potencijalno štetna neciljana vrsta. Stok odraslih jedinki može se pustiti u onim slučajevima u kojima se organizmi ne razmnožavaju u zatočeništvu ili su u cijelosti sterilni, pod uvjetom da je potvrđeno nepostojanje potencijalno štetnih neciljanih vrsta.

Članak 16.

Pokusno puštanje u otvorene objekte akvakulture

Nadležno tijelo može zahtijevati da se prije puštanja vodenih organizama u otvorene sustave akvakulture obavi početno pokusno puštanje uz primjenu posebnih mjera za sprečavanje njihovog širenja i preventivnih mjera koje se temelje na savjetima i preporukama savjetodavnog odbora.

Članak 17.

Planovi djelovanja u nepredvidivim okolnostima

Za svako nerutinsko unošenje i pokusno puštanje podnositelj zahtjeva sastavlja plan djelovanja u nepredvidivim okolnostima, koji mora odobriti nadležno tijelo i koji uključuje, između ostalog, uklanjanje unesene vrste iz okoliša ili smanjenje njezine gustoće u slučaju nepredviđenih događaja koji imaju štetne učinke na okoliš ili autohtone populacije. Ako nastane takav događaj, plan djelovanja u nepredvidivim okolnostima odmah se provodi, a dozvola se može privremeno ili trajno ukinuti u skladu s člankom 12.

Članak 18.

Nadzor

1. Nakon puštanja u otvorene objekte akvakulture strane se vrste moraju nadzirati u razdoblju od dvije godine ili tijekom cijeloga generacijskog ciklusa, ovisno o tome koje je razdoblje dulje, kako bi se ocijenilo jesu li učinci točno predviđeni ili postoje li dodatni ili drugačiji učinci. Posebno se mora proučiti stupanj širenja ili zadržavanja vrste. Nadležno tijelo odlučuje o tome ima li podnositelj zahtjeva odgovarajuće stručno znanje ili će nadzor obavljati drugo tijelo.

2. U skladu s mišljenjem savjetodavnog odbora, nadležno tijelo može zahtijevati dulja razdoblja nadzora kako bi se ocijenili svi mogući dugoročni učinci na ekološke sustave koji se ne mogu lako otkriti tijekom razdoblja utvrđenog u stavku 1.

3. Savjetodavni odbor ocjenjuje rezultate programa nadzora i naročito bilježi svaki događaj koji nije ispravno predviđen u procjeni rizika za okoliš. Rezultati ocjenjivanja šalju se

nadležnom tijelu, koje uključuje sažetak rezultata u nacionalni registar uspostavljen na temelju članka 23.

POGLAVLJE V.

UVJETI PRIJENOSA NAKON IZDAVANJA DOZVOLE

Članak 19.

Sukladnost s drugim odredbama Zajednice

Dozvola za prijenos u skladu s ovom Uredbom može se izdati jedino ako je očito da se mogu ispuniti i zahtjevi drugih propisa, naročito:

(a) uvjeti zdravlja životinja propisani Direktivom 2006/88/EZ;

(b) uvjeti propisani Direktivom Vijeća 2000/29/EZ.

Članak 20.

Nerutinski prijenos u otvorene objekte akvakulture

U slučaju nerutinskog prijenosa u otvorene objekte akvakulture nadležno tijelo može zahtijevati da se prije puštanja vodenih organizama obavi početno pokusno puštanje uz primjenu posebnih mjera za sprečavanje njihovog širenja i preventivnih mjera koje se temelje na savjetima i preporukama savjetodavnog odbora.

Članak 21.

Karantena

Država članica primateljica može u iznimnim slučajevima i uz odobrenje Komisije zahtijevati da se vrste koje se nerutinskim prijenosom puštaju u otvorene objekte akvakulture drže u karanteni u skladu s člankom 15. stavcima 2., 3. i 4. U zahtjevu za odobrenjem Komisije navode se razlozi zbog kojih se traži karantena. Komisija odgovara na te zahtjeve u roku od 30 dana.

Članak 22.

Nadzor nakon prijenosa

Nakon nerutinskog prijenosa vrste se nadziru u skladu s člankom 18.

POGLAVLJE VI.

REGISTAR

Članak 23.

Registar

Države članice vode registar unosa i prijenosa koji mora sadržavati podatke o svim prethodno podnesenim zahtjevima kao i odgovarajuću dokumentaciju prikupljenu prije izdavanja dozvole i tijekom razdoblja nadzora.

Registar se stavlja na slobodno raspolaganje državama članicama i javnosti u skladu s Direktivom 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu ⁽¹⁾.

Kako bi države članice mogle razmjenjivati podatke iz svojih registara, može se razviti poseban informacijski sustav u skladu s postupkom iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 2371/2002.

POGLAVLJE VII.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Podrobna pravila i prilagodba tehničkom napretku

1. Izmjene koje su potrebne kako bi se prilozi I., II., III. i IV. i njihove odgovarajuće odredbe prilagodile tehničkom i znanstvenom napretku donose se u skladu s postupkom iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 2371/2002.

2. U Prilog IV. mogu se dodati samo one vrste vodenih organizama koje se bez ikakvih štetnih učinaka koriste u akvakulturi već dulje vremena (s obzirom na njegov životni ciklus) u određenim dijelovima Zajednice i čiji se unos i prijenos mogu obavljati bez istodobnog premještanja potencijalno štetnih nećiljanih vrsta.

3. Komisija će u skladu s postupkom iz članka 30. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 2371/2002 donijeti pravila o provedbi uvjeta za dodavanje vrsta u Prilog IV. u skladu sa stavkom 2.

4. Nakon što Komisija donese provedbena pravila iz stavka 3., države članice mogu dostaviti Komisiji zahtjev za dodavanjem vrsta u Prilog IV. u skladu s postupkom iz stavka 1. Države članice mogu dostaviti znanstvene podatke kako bi dokazale da su ispunjeni odgovarajući kriteriji za dodavanje vrsta u Prilog IV. Komisija odlučuje o prihvatljivosti zahtjeva u roku od pet mjeseci od njihovog primitka, ne računajući vrijeme potrebno državama članicama da dostave dodatne informacije koje Komisija od njih zatraži.

5. Međutim, odluka o zahtjevima država članica za dodavanjem vrsta u Prilog IV. koji se prime prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe donijet će se prije 1. siječnja 2009.

6. Što se tiče najudaljenijih regija u smislu članka 299. stavka 2. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, dotične države članice mogu predložiti da se vrste koje se odnose na te regije dodaju u poseban dio Priloga IV.

Članak 25.

Stupanje na snagu

1. Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Počinje se primjenjivati šest mjeseci od stupanja na snagu Komisijine uredbe o provedbenim pravilima iz članka 24. stavka 3., ali ne kasnije od 1. siječnja 2009.

2. Međutim, odredbe poglavlja I. i poglavlja II. te članak 24. primjenjuju se od dana stupanja na snagu ove Uredbe.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 11. lipnja 2007.

Za Vijeće
Predsjednik
H. SEEHOFER

⁽¹⁾ SL L 41, 14.2.2003., str. 26.

PRILOG I.

PRIMJENA

(Okvirne smjernice za dokumentaciju koju mora podnijeti podnositelj zahtjeva kako je predviđeno člankom 6.)

Kad god je to moguće, podaci se moraju potkrijepiti upućivanjem na znanstvenu literaturu i zapisima o osobnim kontaktima sa znanstvenim tijelima i stručnjacima za ribarstvo. Podnositeljima zahtjeva se savjetuje da precizno naveđu radi li se o premještanju u „otvorene” ili „zatvorene” objekte akvakulture.

Ako se zahtjev odnosi na prijenos, a ne na unošenje, izraze „unošenje” i „uneseni” treba, u smislu ovog Priloga, zamijeniti izrazima „prijenos” i „preneseni”.

A. Sažetak

Navesti kratak sažetak dokumenta, uključujući opis prijedloga, moguće učinke na autohtone vrste i njihova staništa te ublažavajuće mjere za smanjenje mogućih učinaka na autohtone vrste.

B. Uvod

1. Naziv (uobičajeni i znanstveni) organizma koji se planira unijeti ili prenijeti; navesti rod, vrstu, podvrstu ili, gdje je primjenjivo, nižu taksonomsku jedinicu.
2. Opisati značajke organizma, uključujući i njegove razlikovne značajke. Priložiti znanstveni crtež ili fotografiju.
3. Opisati dosadašnje korištenje organizma u akvakulturi, mjere za njegovo poboljšanje ili druga unošenja (ako postoje).
4. Opisati ciljeve i razloge predloženog unošenja te objasniti zašto se ti ciljevi ne mogu ostvariti korištenjem autohtone vrste.
5. Koje su druge strategije predviđene za ostvarenje planiranih ciljeva?
6. Na koje se zemljopisno područje odnosi predloženo unošenje? Opisati staništa, ekološke sustave i stanje zaštite primateljskog okoliša te priložiti zemljovid.
7. Navesti broj organizama koji se planira unijeti (u prvoj fazi, konačno). Može li se projekt podijeliti na različite sastavne dijelove? Ako može, koliko je organizama uključeno u pojedini dio?
8. Opisati izvor(e) stoka (objekt) te genetski fond (ako je poznat).

C. Podaci o biološkom ciklusu vrsta koje će se unijeti – za svaku fazu biološkog ciklusa

1. Opisati područje prirodne rasprostranjenosti i promjene do kojih će doći zbog unošenja.
2. Je li stok iz kojega će se obaviti unos/prijenos povezan s nekom od poznatih neciljanih vrsta?
3. Kakva je rasprostranjenost tih neciljanih vrsta u području iz kojeg potječe stok koji će se unijeti/prenijeti?
4. Navesti mjesta gdje je vrsta prethodno bila unesena i opisati ekološke učinke na primateljski okoliš (predator, plijen, kompetitor i/ili strukturni/funkcionalni elementi staništa).
5. Koji faktori ograničavaju vrstu u području njezine prirodne rasprostranjenosti.
6. Opisati fiziološku toleranciju (kakvoća, temperatura, udio kisika i slanost vode) u svakoj fazi biološkog ciklusa (juvenilnoj, odrasloj i reproduktivnoj fazi).

7. Za svaku fazu životnog ciklusa opisati sklonosti i tolerancije što se tiče staništa.
8. Opisati biologiju razmnožavanja.
9. Opisati selidbeno ponašanje.
10. Za svaku fazu životnog ciklusa opisati sklonosti u odabiru hrane.
11. Opisati brzinu rasta i životni vijek (također i na području predloženog unošenja, ako su ti podaci poznati).
12. Koja je dob ili raspon dobi dotične vrste?
13. Opisati značajke ponašanja (socijalizacija, teritorijalnost, agresivnost).

D. Interakcija s autohtonim vrstama

1. Kakve su mogućnosti preživljavanja i aklimatizacije unesenog organizma u slučaju da pobjegne? (Ovo se pitanje odnosi na premještanja u otvorene i zatvorene objekte akvakulture).
2. Koja će staništa unesene vrste najvjerojatnije zauzeti u planiranom području unošenja i jesu li ta staništa već naseljena nekim osjetljivim ili ugroženim vrstama ili vrstama kojima prijeti istrebljenje? (Navedi uključuje li predloženo područje unošenja i susjedne vode.)
3. S kojim će autohtonim vrstama doći do preklapanja ekološke niše? Postoje li neki neiskorišteni ekološki resursi od koje bi vrsta mogla imati koristi?
4. Čime se uneseni organizam hraniti u primateljskom okolišu?
5. Hoće li ta predacija imati ikakvih štetnih učinaka na primateljski ekološki sustav?
6. Hoće li uneseni organizam preživjeti i uspješno se razmnožavati u predloženom području unošenja ili će biti potrebno godišnje nadopunjavanje stoka? (Ovo se pitanje odnosi na vrste koje nisu namijenjene zatvorenim objektima akvakulture.)
7. Hoće li se uneseni organizmi križati s autohtonim vrstama? Može li predloženo unošenje dovesti do izumiranja neke autohtone vrste ili stoka? Mogu li uneseni organizmi utjecati na mriještenje ili mrjestilišta lokalnih vrsta?
8. Jesu li kao posljedica predloženog unošenja mogući učinci na kakvoću staništa ili vode?

E. Primateljski okoliš i susjedne vode

1. Navedi fizičke podatke o primateljskom okolišu i susjednim vodama, kao što su sezonske temperature, slanost i zamućenost vode, količina otopljenog kisika, pH vrijednost, hranjive tvari i metali. Odgovaraju li ti parametri tolerancijama/preferencijama vrste koja će se unijeti, uključujući uvjete za razmnožavanje?
2. Navedi popis vrsta (glavni vodeni kralješnjaci, beskralješnjaci i bilje) u primateljskim vodama.
3. Navedi podatke o staništima na području unošenja i u susjednim vodama te utvrditi kritična staništa. Koji od tih parametara odgovaraju tolerancijama/preferencijama organizama koji će se unijeti? Mogu li uneseni organizmi narušiti neke od opisanih staništa?
4. Opisati prirodne i umjetne brane koje bi trebale sprečavati prijelaz unesenih organizama u susjedne vode.

F. Praćenje

Opisati planove za naknadnu ocjenu uspješnosti unosa predložene vrste i način ocjene mogućih negativnih učinaka na autohtone vrste i njihova staništa.

G. Plan upravljanja

1. Opisati plan upravljanja za predloženo unošenje. Opis mora sadržavati, između ostalog, i sljedeće podatke:
 - (a) mjere koje se poduzimaju kako bi se osiguralo da pošiljka ne sadrži niti jednu drugu vrstu (neciljanu vrstu);
 - (b) kome će i pod kakvim uvjetima biti dopušteno korištenje predloženih organizama;
 - (c) hoće li predloženo unošenje uključivati i pretkomercijalnu fazu;
 - (d) opis plana djelovanja u nepredvidivim okolnostima, koji će se primijeniti za uklanjanje vrste;
 - (e) opis plana za osiguranje kvalitete prijedloga; i
 - (f) ostali zakonom propisani zahtjevi koje treba ispuniti.
2. Opisati kemijske i biofizičke mjere i mjere upravljanja koje se poduzimaju kako bi se spriječio slučajni bijeg organizama i neciljanih vrsta u neciljane primateljske ekološke sustave i njihovo naseljavanje u tim sustavima. Navesti precizne podatke o vodenom izvoru, određištju otpadnih voda i obradi otpadnih voda, blizini kolektora oborinskih voda, suzbijanju predatora, osiguranju objekta i mjerama za sprečavanje bijega, ako su potrebne.
3. Opisati plan djelovanja u nepredvidivim okolnostima koji se primjenjuje u slučaju nenamjernog, slučajnog ili neovlaštenog puštanja organizama iz objekata za uzgoj i mriještenje ili slučajnog ili neočekivanog širenja područja naseljavanja nakon puštanja.
4. Ako je svrha prijedloga uspostaviti lovište riba, navesti pojedinosti o cilju lovišta. Tko će imati koristi od tog lovišta? Dostaviti detaljan opis plana upravljanja i, prema potrebi, navesti promjene koje treba unijeti u planove upravljanja za vrste na koje će to utjecati.

H. Poslovni podaci

1. Navesti ime vlasnika i/ili poduzeća, broj povlastice za akvakulturu i dozvole za obavljanje poslovne djelatnosti (ako je primjenjivo) ili ime državne agencije ili odjela s imenom osobe za kontakt, brojevima telefona i telefaksa te adresom elektroničke pošte.
2. Navesti podatke o ekonomskoj održivosti predloženog projekta.

I. Reference

1. Navesti detaljne bibliografske podatke o svim izvorima citiranim u postupku pripremanja zahtjeva.
 2. Navesti popis imena i adresa konzultiranih znanstvenih tijela i stručnjaka za ribarstvo.
-

PRILOG II.

Postupci i obvezni podaci koje treba obuhvatiti procjenom utjecaja na okoliš predviđenom člankom 9.

Kako bi se ocijenio rizik povezan s unosom ili prijenosom vodenih organizama treba procijeniti kolika je vjerojatnost da se organizmi nasele i koje su posljedice tog naseljavanja.

Postupak obuhvaća najvažnije sastavne dijelove okoliša. On osigurava standardizirani pristup pri ocjeni rizika od genetskih i ekoloških utjecaja kao i mogućnosti unošenja neciljanih vrsta koje bi mogle utjecati na autohtone vrste u predloženim primateljskim vodama.

Tijekom postupka revizije, naglasak se ne stavlja na same ocjene nego na detaljne biološke i druge bitne podatke zbog kojih se te ocjene daju. U slučaju znanstvene nesigurnosti, primjenjuje se načelo opreznog pristupa.

Ako se zahtjev odnosi na prijenos, izraze „unošenje” i „uneseni” treba, u smislu ovog Priloga, zamijeniti izrazima „prijenos” i „preneseni”.

DIO I.

POSTUPAK PROCJENE EKOLOŠKOG I GENETSKOG RIZIKA

Faza 1.

Vjerojatnost naseljavanja i širenja izvan predviđenog područja unosa

Događaj	Vjerojatnost (V, S, N) ⁽¹⁾	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN) ⁽²⁾	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽³⁾
Unesena ili prenesena vrsta se nakon bijega ili raspršivanja uspješno naseljava i održava populaciju u predviđenom području unosa izvan nadzora objekta akvakulture			
Unesena ili prenesena vrsta se nakon bijega ili raspršivanja širi izvan predviđenog područja unosa			
Konačna ocjena ⁽⁴⁾			

⁽¹⁾ V = visoka, S = srednja, N = niska

⁽²⁾ VV = veoma visok, RV = relativno visok, RN = relativno nizak, VN = veoma nizak

⁽³⁾ Ocjenjivač treba slijediti smjernice iz Dodatka A i Dodatka B ICES-ovih Pravila postupanja.

⁽⁴⁾ Konačna ocjena vjerojatnosti naseljavanja i širenja odgovara vrijednosti najlošije ocijenjenog elementa (primjerice, ako su gornji elementi ocijenjeni ocjenama „visoka” i „niska”, konačna će ocjena biti „niska”). Još jednom se napominje da se moraju dogoditi oba događaja – vjerojatnost da se organizam uspješno naseli i održava populaciju u predviđenom području unosa (bilo da je to zatvoreni okoliš kao što je objekt ili prirodno stanište) i vjerojatnost širenja izvan predviđenog područja unosa (procijenjena kao što je gore objašnjeno) – da bi se moglo govoriti o naseljavanju izvan predviđenog područja unosa.

Konačna ocjena za stupanj sigurnosti odgovara vrijednosti elementa s najnižim stupnjem sigurnosti (npr. ocjene „veoma visok” i „relativno visok” daju konačnu ocjenu „relativno visok”). Pri određivanju konačne ocjene treba uzeti u obzir štetnost naseljavanja i širenja kao i omjer rizika i koristi.

Faza 2.

Posljedice naseljavanja i širenja

Događaj	Vjerojatnost (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Genetsko miješanje s lokalnim populacijama dovodi do gubitka genetske raznolikosti			

Događaj	Vjerojatnost (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Kompeticija (za hranu, prostor) i predatorsko ponašanje prema autohtonim populacijama dovodi do njihovog istrebljenja			
Ostali neželjeni ekološki događaji			
Neki od gore navedenih događaja ustraju čak i nakon uklanjanja unesenih vrsta			
Konačna ocjena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocjenjivač treba slijediti smjernice iz Dodatka A i Dodatka B ICES-ovih Pravila postupanja.

⁽²⁾ Konačna ocjena za posljedice naseljavanja i širenja odgovara vrijednosti elementa (pojedinačna vjerojatnost) s najvišom ocjenom, a konačna ocjena za stupanj sigurnosti odgovara vrijednosti elementa s najnižim stupnjem sigurnosti.

Faza 3.

Mogući rizik povezan sa stranim i lokalno neprisutnim vrstama

Navodi se jedna vrijednost na temelju procjena napravljenih u fazama 1. i 2.

Komponenta	Mogući rizik (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Naseljavanje i širenje (Faza 1.)			
Ekološke posljedice (Faza 2.)			
Ukupna ocjena ukupnog mogućeg rizika ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocjenjivač treba slijediti smjernice iz Dodatka A i Dodatka B ICES-ovih Pravila postupanja.

⁽²⁾ Ako između dvije procjene nema povećanja vjerojatnosti, konačna kategorizacija mogućeg rizika ima vrijednost veće vjerojatnosti (tj. ako je rizik naseljavanja i širenja visok, a rizik ekoloških posljedica srednji, konačna ocjena ima vrijednost veće vjerojatnosti, tj. rizik je visok). Ako između dvije procjene postoji povećanje vjerojatnosti (tj. kombinacija visoke i niske vjerojatnosti), konačna je ocjena srednja.

Rezultat ove procjene izražava se prema sljedećim stupnjevima rizika:

Premještanje visokog rizika:

- predstavlja veliki rizik od narušavanja biološke raznolikosti zbog širenja i drugih ekoloških posljedica;
- odvija se u uvjetima uzgoja koji bi mogli povećati rizik od takvog narušavanja;
- uključuje objekt akvakulture koji prodaje žive vodene životinje za daljnji uzgoj ili obnovu stokova;
- kao posljedica, premještanje izaziva veliku zabrinutost (zahtijevaju se značajne mjere ublažavanja rizika). Preporučuje se odbiti prijedlog ako se ne mogu razviti ublažavajuće mjere koje će smanjiti rizik na nisku razinu.

Premještanje srednjeg rizika:

- predstavlja srednji rizik od narušavanja biološke raznolikosti zbog širenja i drugih ekoloških posljedica;
- odvija se u uvjetima uzgoja koji ne bi nužno povećali rizik od takvog narušavanja, uzimajući u obzir vrste i uvjete ograničavanja njihovog širenja;
- uključuje objekt akvakulture koji prodaje proizvode uglavnom za prehranu ljudi;

- (d) kao posljedica, premještanje izaziva umjerenu zabrinutost. Preporučuje se odbiti prijedlog ako se ne mogu razviti ublažavajuće mjere koje će smanjiti rizik na nisku razinu.

Premještanje niskog rizika:

- (a) predstavlja niski rizik od narušavanja biološke raznolikosti zbog širenja i drugih ekoloških posljedica;
- (b) odvija se u uvjetima uzgoja koji ne bi povećali rizik od takvog narušavanja;
- (c) uključuje objekt akvakulture koji prodaje proizvode samo za prehranu ljudi;
- (d) kao posljedica, premještanje izaziva zanemarivu zabrinutost. Preporučuje se odobriti prijedlog. Ublažavajuće mjere nisu potrebne.

Prijedlog se može odobriti u predstavljenom obliku (tj. bez mjera ublažavanja rizika) jedino ako je ukupni mogući rizik procijenjen kao „nizak” i ako je za procijenjeni ukupni rizik ukupni stupanj sigurnosti „veoma visok” ili „relativno visok”.

Ako se na temelju prve analize ukupni rizik svrsta u kategoriju visokog ili srednjeg rizika, u zahtjev se moraju uključiti i mjere za ograničavanje ili ublažavanje rizika, a zahtjev se podvrgava dodatnoj analizi rizika dok se ukupni rizik ne ocijeni konačnom ocjenom „nizak” uz „veoma visoki” ili „relativno visoki” stupanj sigurnosti. Opisi tih dodatnih faza, zajedno s detaljnim specifikacijama mjera ograničavanja ili ublažavanja rizika, bit će sastavni dio procjene rizika.

DIO 2.

POSTUPAK PROCJENE NECILJANIH VRSTA

Faza 1.

Vjerojatnost naseljavanja i širenja neciljanih vrsta izvan predviđenog područja unosa

Događaj	Vjerojatnost (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Neciljana je vrsta unesena kao posljedica unošenja ili prijenosa vodenih organizama			
Unesena neciljana vrsta nailazi na prijemljiva staništa ili organizme domaćine			
Konačna ocjena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocjenjivač treba slijediti smjernice iz Dodatka A i Dodatka B ICES-ovih Pravila postupanja.

⁽²⁾ Konačna ocjena za vjerojatnost odgovara vrijednosti elementa s najnižom ocjenom rizika, a konačna ocjena za stupanj sigurnosti odgovara vrijednosti elementa s najnižim stupnjem sigurnosti.

Faza 2.

Posljedice naseljavanja i širenja neciljanih vrsta

Događaj	Vjerojatnost (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Neciljana vrsta je u kompeticiji s autohtonim populacijama ili se predatorski ponaša prema njima, što dovodi do istrebljenja tih populacija			
Genetsko miješanje neciljane vrste s lokalnim populacijama dovodi do gubitka genetske raznolikosti			
Ostali neželjeni ekološki ili patološki događaji			

Događaj	Vjerojatnost (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Neki od gore navedenih događaja nastavljaju se i nakon uklanjanja neciljane vrste			
Konačna ocjena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocjenjivač treba slijediti smjernice iz Dodatka A i Dodatka B ICES-ovih Pravila postupanja.

⁽²⁾ Konačna ocjena za posljedice odgovara vrijednosti elementa s najvišom ocjenom rizika, a konačna ocjena za stupanj sigurnosti odgovara vrijednosti elementa s najnižim stupnjem sigurnosti.

Faza 3.

Mogući rizik povezan s neciljanim vrstama

Navodi se jedna vrijednost na temelju procjena napravljenih u fazama 1. i 2.

Komponenta	Mogući rizik (V, S, N)	Stupanj sigurnosti (VV, RV, RN, VN)	Napomene koje govore u prilog ocjeni ⁽¹⁾
Naseljavanje i širenje (Faza 1.)			
Ekološke posljedice (Faza 2.)			
Konačna ocjena ⁽²⁾			

⁽¹⁾ Ocjenjivač treba slijediti smjernice iz Dodatka A i Dodatka B ICES-ovih Pravila postupanja.

⁽²⁾ Konačna ocjena za mogući rizik odgovara vrijednosti elementa s najnižom ocjenom rizika, a konačna ocjena za stupanj sigurnosti odgovara vrijednosti elementa s najnižim stupnjem sigurnosti.

Uvjeti koji se primjenjuju na procjenu mogućeg rizika povezanog sa stranim vrstama (Dio 1.) primjenjuju se *mutatis mutandis* na mogući rizik povezan s neciljanim vrstama (Dio 2.), uključujući i obvezu uvođenja mjera ograničavanja i ublažavanja rizika.

DIO 3.

UKUPNA PROCJENA OPASNOSTI ZA OKOLIŠ – SAŽETO IZVJEŠĆE

- Prijašnji događaji, kontekst i razlozi za zahtjev:
 - sažetak procjene rizika,
 - sažetak procjene ekološkog i genetičkog rizika,
 - sažetak procjene rizika vezanog uz neciljane vrste,
- Napomene:
- Mjere za ublažavanje rizika:
- Zaključna izjava o ukupnom mogućem riziku koji predstavlja organizam:
- Savjet upućen nadležnom tijelu:

*PRILOG III.***Karantena**

Karantena je postupak kojim se žive životinje ili biljke drže u potpunoj izolaciji od okoliša kako bi se spriječio utjecaj na divlje i uzgajane vrste i neželjene promjene prirodnih ekoloških sustava.

Strane ili lokalno neprisutne vrste treba držati u karanteni dovoljno dugo da se mogu otkriti sve neciljane vrste i potvrditi odsutnost patogena ili bolesti. Karantenski objekt mora biti izgrađen u skladu sa specifikacijama koje odredi nadležno tijelo u državi članici u kojoj se objekt nalazi i koje je odgovorno za njegovo odobravanje. Trajanje karantene mora biti navedeno u dozvoli. Ako se objekt ne nalazi u državi članici primateljici, savjetodavni odbor koji je nadležan za objekt i savjetodavni odbor u državi članici primateljici moraju se dogovoriti o trajanju karantene.

Upravitelji moraju voditi karantenske objekte u skladu sa sljedećim uvjetima. Pored toga, upravitelj mora imati program osiguranja kakvoće i priručnik s uputama za rad.

Ako se zahtjev odnosi na predloženi prijenos, izraze „unošenje” i „uneseni” treba, u smislu ovog Priloga, zamijeniti izrazima „prijenos” i „preneseni”.

Zbrinjavanje otpadnih voda i otpada

Sve otpadne vode i otpad iz objekta moraju se obraditi tako da se učinkovito unište sve moguće ciljane vrste i s njima povezani organizmi. Kako bi se osiguralo neprekinuto djelovanje objekta i potpuna izolacija, sustavi za obradu otpadnih voda iz karantenskog objekta moraju biti opremljeni rezervnim mehanizmom koji osigurava njihov rad u slučaju kvara.

Obradene otpadne vode i otpad mogu sadržavati tvari koje su štetne za okoliš (npr. sredstva protiv obraštavanja) i koje se moraju ukloniti na način koji je najmanje štetan za okoliš.

Mora se pripremiti detaljan plan obrade otpadnih voda i krutog otpada te navesti imena zaposlenika odgovornih za obradu te vremenski raspored. Sustav se mora nadzirati kako bi se osiguralo njegovo učinkovito djelovanje i rano otkrivanje mogućih kvarova.

Fizičko odvajanje

Organizmi stavljani u karantenu moraju se držati odvojeno od ostalih organizama kako bi se osigurala njihova izolacija. Ovo se ne odnosi na pokusne vrste koje su ciljano uključene kako bi se ispitali učinci unesenih vrsta. Mora se spriječiti ulazak ptica, ostalih životinja, uzročnika bolesti i onečišćivača.

Osoblje

Pristup smije biti dopušten samo izučenom i ovlaštenom osoblju. Obuću, ruke i sav materijal korišten u objektu treba dezinficirati (vidjeti dolje) prije izlaska iz objekta.

Oprema

Pri njihovom primitku, s organizmima u svim fazama njihovog životnog ciklusa, rezervoarima, vodom, prijevoznim spremnicima i opremom koja je u doticaju s unesenom vrstom, kao i s prijevoznim sredstvima, treba postupati tako da se spriječi bijeg vrste ili s njom povezanih neciljanih vrsta iz objekta. Svi materijali korišteni za prijevoz i pakiranje moraju se dezinficirati ili spaliti ako je spaljivanje takvog materijala dopušteno.

Uginule jedinke i njihovo uklanjanje

Mora se voditi dnevna evidencija o uginulim jedinkama, koja mora biti stavljena na raspolaganje nadležnom tijelu u svrhu pregleda. Sve se uginule jedinke moraju zadržati u objektu. Uginule jedinke, tkiva ili ljuštore ne smiju se ukloniti bez prethodne primjene odobrenog postupka kojim se osigurava potpuna dezinfekcija. Može se primijeniti toplinska obrada kao što je autoklaviranje ili kemijska sterilizacija.

Svi se slučajevi uginuća moraju prijaviti nadležnom tijelu, a države članice moraju pravodobno istražiti uzrok uginuća. Uginule se jedinke moraju čuvati, prevoziti i uklanjati u skladu s Uredbom (EZ) br. 1774/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 2002. o utvrđivanju zdravstvenih pravila u pogledu nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu namijenjeni prehrani ljudi⁽¹⁾.

Kontrole i ispitivanja

Moraju se provoditi redovite kontrole kako bi se otkrila eventualna prisutnost neciljanih vrsta. Ako se kod organizma utvrdi prisutnost takve vrsta ili neke ranije neotkrivene bolesti ili parazita, moraju se poduzeti potrebne mjere kako bi se stanje stavilo pod nadzor. Te mjere mogu uključivati uništenje organizma i dezinfekciju objekta.

Trajanje

Trajanje karantene ovisi o dotičnom organizmu, sezonskoj pojavi određenih neciljanih vrsta te uvjetima uzgoja.

Vođenje evidencije

Karantenski objekti moraju voditi evidenciju o:

- vremenu ulaska/izlaska osoblja,
- broju uginulih jedinki i načinu njihovog čuvanja ili uklanjanja,
- obradi ulazne i otpadne vode,
- uzorcima koji su dostavljeni stručnjacima kako bi se ispitala prisutnost neciljanih vrsta,
- svim neuobičajenim uvjetima koji utječu na rad karantenskog objekta (nestanak električne energije, oštećenje građevina, vremenske nepogode itd.).

Dezinfekcija

Dezinfekcija podrazumijeva primjenu dezinficijensa u dovoljnoj koncentraciji i dovoljno dugo da se unište štetni organizmi. Vrste i koncentracije dezinficijensa koji se koriste za dezinfekciju karantenskog objekta moraju biti takve da omoguće potpunu dezinfekciju morske i slatke vode. Slične se koncentracije moraju koristiti i za rutinsku dezinfekciju objekta. Preporučuje se neutralizacija svih dezinficijenasa prije njihovog ispuštanja u okoliš, a objekti koji koriste morsku vodu moraju se pobrinuti i za rezidualne oksidante nastale tijekom kemijske dezinfekcije. U hitnim slučajevima kao što je otkriće važnog parazita ili uzročnika bolesti mora biti na raspolaganju dovoljna količina dezinficijensa kako bi se mogao dezinficirati cijeli objekt.

⁽¹⁾ SL L 273, 10.10.2002., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 2007/2006 (SL L 379, 28.12.2006., str. 98.).

PRILOG IV.

Popis vrsta predviđen člankom 2. stavkom 5.

Kalifornijska pastrva, *Oncorhynchus mykiss*

Potočna zlatovčica, *Salvelinus fontinalis*

Šaran, *Cyprinus carpio*

Bijeli amur, *Ctenopharyngodon idella*

Bijeli glavaš, *Hypophthalmichthys molitrix*

Sivi tolstolobik, *Aristichthys nobilis*

Pacifička kamenica, *Crassostrea gigas*

Filipinska kućica, *Ruditapes philippinarum*

Pastrvski grgeč, *Micropterus salmoides*

Jezerska zlatovčica, *Salvelinus alpinus*
